

Joan Llongueres va escriure aquest poema tan nostrat. Hi surten moltes figures del pessebre popular. Llegiu-lo i gaudiu de les il·lustracions, que són un homenatge al poeta, al pessebre i als pessebristes...

El temps sant és arribat i amb el fred, la neu i el gel, les figures del pessebre, una a una, ja han tornat.

La dona que renta,

la vella que fila

i el brau caçador que sempre vigila.

La noia que porta la gerra i el pa

i aquell pescador que al riu va a pescar.

El vell que la terra remou amb catxassa

i el que es beu el vi de la carabassa.

El del feix de llenya

i aquell pastoret que va amb la catxutxa perquè té molt fred.

La jove mestressa que duu la gallina,

la del cistell d'ous i el sac de farina.

Aquells que sonant van fent son camí; el del flabiol

i el del tamborí.

Del sac de gemecs el qui sempre plora

i el de la simbomba que ronca a tothora.

També els tres pastors que fan el sopar i couen les sopes i llesquen el pa.

Figures eternes de vida senzilla que eixiu de la llum que enmig del cel brilla.

Vosaltres al món porteu resplendor. Oh fràgils figures de Nostre Senyor!